

**ЦИФРОВІ ВИКЛИКИ
ДЛЯ ПОЛІТИКО-ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ ЄС**

Піпченко Н. О.

д.політ.н., доц., професор кафедри міжнародної інформації,
експерт Центру досконалості Жана Моне
Інституту міжнародних відносин
Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Цифрові технології перетворились на інструмент глобальних змін, що визначає політико-економічний вплив міжнародних акторів, а також сприяє реструктуризації системи світового порядку, зумовивши необхідність переосмислення традиційних і розробки оновлених підходів до розуміння сутності співпраці. Поряд із високими темпами технологічного розвитку і масштабністю суспільних змін, важливо звернути увагу на неоднозначний вплив цифрових технологій на міжнародні політичні та економічні процеси. Посилення дисбалансу цифрового розвитку призвело до технологічного відставання держав і зниження рівня їх залученості у світові політичні процеси. При цьому у рамках європейського простору спостерігається внутрішнє економічне розбалансування, коли одні держави-члени ЄС мають потужнішу економічну базу можливостей для сприяння формуванню єдиного цифрового ринку у порівнянні з іншими країнами.

Тому головними викликами для розвитку єдиного цифрового ринку ЄС та посилення політико-економічного впливу інтеграційного утворення за межами регіону є подолання внутрішніх розбіжностей щодо включення європейських компаній і громадян до використання цифрових технологій при здійсненні підприємницької діяльності та отриманні відповідних онлайн-послуг, поглиблення економічної взаємодії між компаніями держав-членів ЄС та залучення іноземних гравців до цього процесу, переосмислення функціонування європейського ринку праці в умовах цифрової економіки, посилення загальноєвропейських інвестиційних процесів через перегляд шляхів та форм інвестування з акцентом на інноваціях, реконструкція технологічної складової інфраструктури, що використовується для отримання та передачі даних, а також удосконалення безпеки кіберпростору.

У випадку ЄС йдеться, перш за все, про глибше економіко-політичне перезавантаження функціонування інтеграційного утворення за допомогою використання новітніх цифрових технологій і перехід на вищий щабель

економічного розвитку, тобто перетворення ЄС на глобального політичного та економічного актора, що володіє передовими технологіями і виробляє їх, сприяє науковим дослідженням в сфері інновацій, а також поширює технологічні зміни серед країн-партнерів.

Розвиток інфраструктури, здешевлення технологій, зростання доступу та попиту на цифрові технології привели лише до стрибкоподібного технологічного розвитку країн, навіть в рамках ЄС, проте не сприяли економічній і соціальній трансформації всіх держав-членів. Оскільки європейські країни з середнім рівнем розвитку не можуть подолати цифровий бар'єр, незважаючи на постійні темпи зростання, тому що в них відбуваються переважно кількісні перетворення, які не завжди є якісними. В цих умовах ЄС змушений буде балансувати між інтересами економічно, а іноді й політично нестабільних держав-членів, та зовнішніми політичними та економічними прибутками, які можливо отримати від перезавантаження європейської економіки на основі інноваційних цифрових технологій.